

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

[L. An Corpus Christi poßit in Eucharistia sine magnitudine, locum
occupante, existere?]

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

QVÆSTIO L.

An Corpus Christi possit in Eucharistia sine magnitudine, locum occupante, existere?

CALVINISTÆ adesse negant Corpus Christi; quia adesset sine magnitudine. ut sensit Durandus. Aut si foret cum magnitudine, hanc re ipsa non esse distinctam à Substantia, sed ita sese penetrare singulas partes inuicem, vt earum nullus sit ordo, forma nulla: vti Okam sentit.

SVADENT id Caluinista argumentis Durandi & Okami. 1. Petr. Martyr, ex Aug. epist. 57. *Spatialia locorum tolle corporibus, & nusquam erunt; & ideo non erunt.* 2. CALVINVS Inst. l. 4. c. 17. §. 29. Habere dimensionem est de essentia corporis: ergo implicat Essere corpus, & non esse in loco. 3. *Martyr lib. contra Gardin.* Ut facultas intelligendi posterior est anima, separari tamen nequit, vt intrinseca; ita occupare locum est intrinseca proprietas Quantitatis. 4. Substantia nequit existere, nisi substantialiter: ergo nec quantitas, nisi quantitatiæ. 5. Spiritus indiuisibilis existere nequit per modum corporis diuisibiliter: ergo nec corpus diuisibile existit per modum spiritus indiuisibiliter. &c.

A V T O R. I. In Eucharistia non est Corpus Christi sine magnitudine. 1. Quia sine quantitate Christus non esset Totus in ea. quod est contra Trid. Seß. 3. C. 2. 2. Sequeretur, Corpus Christi in Eucharistia non habere operationes vitæ: quia haec non sunt sine organis; & haec non sunt sine quantitate. Hisce argumentis euertitur etiam opinio Okami.

II. Est igitur Christus Totus in Eucharistia cum omnibus accidentib⁹ suis: (excepta relatione ad Locum Cœlestem, quam habet vt in cœlo est; & iis, quæ ad

existentiam eo in loco consequuntur) Et contrà: Totus in cœlo est cum magnitudine & accidentibus omnibus; excepta relatione ad species panis & vini, quam habet, vt est in Eucharistia. Deinde Corporis Christi membra non sese penetrant, sed habent ordinem & figuram corporis humani.

N O T A autem Magnitudini conuenire tria: 1. *Extensam esse in se*, id est, habere partem extra partem, ac proinde situm quēdam intrinsecum partium, seu ordinem. 2. *Coextendi loco*, & habere situm intrinsecum in ordine ad locum. 3. *Extrudere aliud ex loco*. Secundum est posterius primo; potestque Dei potentia separari à primo, hoc salvo stante: Sic & tertium sequitur ex secundo, separari que potest, ita vt prius maneat sine posteriore; non contrà.

III. Hinc Corpus Christi in Euch. habet primum modum; nō secundum, aut tertium. vt separabiles: ideoque potest occupare locum; non tamen aliud corpus inde expellere: quæ propriè dicitur Penetratio; estque possibilis Dei potentia, vt corpus habeat primum & secundum modum sine tertio. **Q V I A**; quæ non implicant contradictionem, ea facere potest Deus: at corpus esse alicubi; & tamen non occupare locum, aut expellere aliud; non implicat: *Quia, haec non repugnant Essentiæ magnitudinis;* cùm nil posterius sit de essentia prioris. Deinde: potest quantitas intelligi, & definiri sine loco; patet in sphæra ultima. Vide plura in meo Antichristo p. 2. q. 20.

D I C O A D I. S. Aug. ibi quædam dicit de Corpore Christi, quædam de aliis corporibus: quæ Martyr confundit.

De

De Corpore Christi solam Vbiquitatem refutat, dicens: *Cauendum est, ne ita Divinitatem adstruamus Hominis, ut Veritatem Corporis auferamus.* Non est autem consequēs, ut quod est in Deo, ita sit ubiq., ut Deus. Vbiquitarii volunt Christi Corpus ita diffusum, ut nūquam figuram habeat humanam. Corpora proinde ait sic esse in loco extensiū, ut pendeant à loco sic, ut sine loco sint nulla: at Deus & Corpus Christi non pendent à loco.

AD II. Coextendi loco non est de essentia corporis; sed consequens: proin separabile est à re.

AD III. Dissimilia sunt ea, nam Replere locum est actus, non potentia: at facultas intelligendi est potentia, non actus. Reliqua patent ex Notabili.

AD IV. Substantia non potest separari à suo existē: Modo Essentiali; quod fieret, si inhäreret in subiecto: Potest tamen à Modo suo intrinseco seu proprio separari, qui est *Per se existere*. Ita substantia Humanitatis Christi existit in Verbo, non habens propriam substantiam, ut à quo sit séiuncta: Ita quantitas non potest existere nisi quantitatius primo modo; at potest secundo: Ut supr.

AD V. Causa formalis ab effectu separari potest; cùm sit prior effectu: at Quantitas est causa formalis huius effectus, Occupare locum. Ideo potest esse vera Quantitas sine hoc effectu: at non contrā. Spiritus autem, in le indiuisibilis, non potest extendi in loco; quia sic foret effectus formalis sine causa, id est, posterius sine priore: quod fieri nequit. Vide *Antichristum part. 3. quæst. 20. Genealogiam part. 3. quæst. 12. Belarmin. lib. 3. cap. 6.*

Q V A E S T I O L I.

An Deus Voluit, Fecitq., ut Corpus Christi præsens in Eucharistia adesset?

SACRAMENTARIJ voluisse negant: quod nec Vtile, nec Decens videatur.

S V A D B N T istis. Quia frustra ponitur corporalis Præsencia, cum sufficiat eam habere in signo. 1. Quia finis Eucharistiae est nutrire animas fide & charitate: at, CALVINVS Inst. l. 4. c. 17. §. 32. *Fide non minus laetè nos pascimus participatione Corporis Christi, quam qui Christum de cælo derrahunt.* 2. Petrus Martyr: Quia, Ioann. 16. *Expedie vobis, ut regovadam:* Ergo corporalis præsentia non expedit. 3. Quia Baptismus confert gratiam ac vitam spiritalem, licet aqua non mutetur in Sp. Sanctum: ergo & Euch. 4. Corporis præsentia nullo sensu perceptibilis est, sed fide sola: ergo huic nil opus est. 5. Qui Christam in signis cum fide percipiunt; vere communicant; qui sine fide, nullum fructum ferunt; ergo præsentia inutilis est. 11. 6. Absurda plura consequuntur ex reali præsentia: scilicet Christum cadere humi, ventre consumi & ceteri, à muribus arrodi. &c.

A V T O R. Voluit, Fecitque Deus vt Christi Corpus præsens in Eucharistia adesset. 1. Quia omnes hæresios cōditiones in contrariam conueniunt sententiam: Ic. Autorem habet certum ea *Nogitas Berengartum Andegau. Archid.* eam aperte professum sub annum MLI. in Gallia; pauperes scholares datâ stipe ad contentiendum pellicientem: Ad quam Ecclesiæ admiratio, ac perturbatio conciebatur; *contradiccio item, Examen, Iudicium, & Condemnatio* sub Leone IX.

At nostræ sententiæ ac fidei cōstat. Antiquitas à Christo ad Apostolos, ac porro vijq; huc. 2. Constat vniuersæ Ecclesiæ Consensus, per omnes ductus AEtates. 3.

Pp In

